

Mødet den 10. Oktbr. 1907.

Fraværende: Sabroe.

1. (J. Nr. 359—07). Skrivelse fra Justitsministeriet til Stiftamtet af 1. d. M. saalydende:

»I det med Hr. Kammerherrens paategnede Erklæring af 13. November f. A. hertil indsendte Andragende har Aarhus Byraad udbedt sig Justitsministeriets Afgørelse med Hensyn til Omfanget af **Fattigvæsenets** Forpligtelse til i Henhold til Lov Nr. 72 af 14. April 1905 efter Opfordring af **Værgeraadene** at sørge for Anbringelse af Børn, der i Følge Værgeraadsbeslutning er fjernede fra Hjemmet.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Overværgeraadet og Indenrigsministeriet til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse meddele, at Fattigvæsenet forsaavidi angaar foreløbig Anbringelse er forpligtet til midlertidigt at modtage de Børn, som af Værgeraadsinstitutionen afleveres til det, naar det kan befrygtes at være forbundet med Fare at vente, og anden Anbringelse ikke staar aaben, dog at det forventes, at Værgeraadene i saadanne Tilfælde, hvor anden foreløbig Anbringelse end gennem Fattigvæsenet ikke staar aaben, ikke fratager Forældrene Børnene forinden den endelige Afgørelse, med mindre der ved Opsættelsen kan befrygtes virkelig Fare eller alvorlig

Ulempe for vedkommende Barn, hvorhos Underretning om Afleveringen under alle Omstændigheder maa gives Fattigvæsenet saa betids som muligt.

Hvad dernæst angaar endelig Anbringelse i Tilfælde, hvor vedkommende Barns Forsørgere nyde vedvarende Fattigunderstøttelse, bør det, for saa vidt det er Fattigvæsenet selv, der har sat Værgeraadsinstitutionen i Virksomhed, som Regel og i saa stort Omfang som muligt overlades Fattigvæsenet at træffe Bestemmelse om Barnets Anbringelse, — hvortil Fattigvæsenet ogsaa maa være forpligtet, — men dog saaledes at Overværgeraadet, hvor dette anser det for nødvendigt, maa være berettiget til selvstændig at tage Beslutning ogsaa om saadanne Børns Anbringelse og derfor, naar det forlanges, have Krav paa at blive underrettet om den af Fattigvæsenet tilsigtede Anbringelsesmaade.

Hvor det derimod er Værgeraadsinstitutionen, der har taget Initiativet, maa det være denne Institutions Sag at træffe Bestemmelse om Barnets Anbringelse, dog at der efter Omstændighederne vil være Grund til i Overensstemmelse med den med Justitsministeriets Cirkulære af 11. November 1905 udsendte Vejledning at overlade Fattigvæsenet selv at bestemme Anbringelsen. De i Børneloven indeholdte Grundsatninger tilsige imidlertid, at Fattigvæsenet saa vidt muligt bør yde Værgeraadsinstitutionen Bistand ved Anbringelsen af saadanne under Fattigvæsenets aktuelle Forsørgelse værende Børn, naar Værgeraadsinstitutionen i visse Tilfælde trænger dertil og begærer det.«

F o r m a n d e n gjorde opmærksom paa, at Ministeriet i Skrivelsens første Punkt udtalte, at

Fattigvæsenet havde Pligt til at modtage de Børn, Værgeraadet sendte det, men at Fattigvæsenets Assistance saa sjældent som muligt skulde benyttes.

Magnus Nielsen udtalte Fattigvæsenets Tilfredshed med Ministeriets Skrivelse, hvorefter Værgeraadet havde faaet at vide, at det ikke uden videre kunde sende Børnene til Fattigvæsenet, men at det i Tide maatte gøre Anmeldelse, naar det ønskede Børn anbragt ved Fattigvæsenets Foranstaltning.

Harald Jensen betonedes, at det, Fattigvæsenet havde protesteret imod, var, at Værgeraadet uden Varsel sendte Politiet ud med Børnene som subsistensløse Personer, uanset om vedkommende Børns Forældre havde faaet Fattighjælp eller ej. Fattigvæsenet havde hævdet, at Værgeraadet først havde Pligt til at faa Børnene anbragt, og i den Henseende havde Ministeriet fuldstændig givet Fattigvæsenet Ret. Desuden havde Fattigvæsenet ogsaa faaet Medhold, naar det gjorde gældende, at Værgeraadet i god Tid skulde avertere Fattigvæsenet, altsaa sætte sig i Forbindelse med det, naar det ønskede Børnene anbragt.

Formanden kunde ikke finde noget Grundlag for en Diskussion, da det efter Ministeriets Skrivelse var slaaet fast, at Fattigvæsenet skulde tage Børnene og tage dem straks, og det var ogsaa fra hans Side blevet fremhævet sidste Gang, Sagen blev behandlet.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 360—07). Meddelelse fra **Købstadforeningens** Bestyrelse om, at der den 16. November afholdes et ekstraordinært Repræsentantmøde i København til Behandling af Spørgsmaalet om, hvad der kan gøres for at lette Købstadkommunerne

med Hensyn til de dem paahvilende stadig forøgede Udgifter til Skolevæsenet.

Nørgaard meddelte, at Købstadforeningen i Fjor havde taget nærværende Sag op og havde ladet udarbejde en Oversigt. Foreningen tænkte sig nu at faa en Ændring indført i Loven, saaledes at Kommunerne skulde betale Lærernes Grundløn, medens Staten betalte alle Tillægene. For Aarhus's Vedkommende androg Tillægene en Sum af ca. 38000 Kr. Det af Regeringen nu fremsatte Forslag til andre Lærerlønninger gik imidlertid i modsat Retning, men muligvis kunde der findes andre Maader at rette det uheldige Forhold paa, og han vilde derfor anse det for heldigt, om Skoleudvalget vilde undersøge, hvilke andre Veje man kunde gaa for at lette Byrden for Kommunen.

Mikael Johansen var glad ved, at Købstadforeningen havde taget Sagen op, men man burde ikke nøjes med at faa en Del af Byrden taget fra Kommunerne, da Staten rettelig burde overtage alle Udgifter til Skolevæsenet. Naar man saa hen til, at en Mængde Myndigheder uden Nytte havde henvendt sig til Regeringen for at faa de uretfærdige Skattelove ændret, kunde han ikke tro, at Købstadforeningens Henvendelse kunde hjælpe noget, der maatte sikkert kraftigere Midler til, saasom et Fællesmøde af Byraadene eller lignende. Han vilde opfordre Skoleudvalget til at tænke nøje over, hvad der kunde gøres, da det var af stor Betydning, at der hurtigst muligt blev taget kraftigt fat for at faa det uheldige Forhold rettet.

Nørgaard ansaa det selvfølgelig for bedst, at Staten overtog alle Udgifterne ved Skolevæsenet, men kom man med saa stort et Forlangende, fik man sikkert slet intet, hvorimod det dog var mu-

ligt, at der kunde opnaas noget, hvis man fremkom med mere beskedne Krav.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 358—07). Opfordring fra **Dansk Forening for Arbejderbeskyttelse** til Byraadet om at indmelde sig i Foreningen.

Byraadet vedtog at indmelde sig i Foreningen.

4. (J. Nr. 362—07). Forespørgsel fra **Fællesforetagendet Uldalls Nationalkaver** om Kommunen paa billige Vilkaar maatte være villig til at overlade dette Arealer Nord og Syd for Byen paa 15 à 20 Tdr. Land til Anlæg af Kolonihaver.

Formanden fremhævede det heldige i, at Byraadet udtalte sig om Sagen, inden den gik i Udvalg.

Jakob Jensen henstillede, at Sagen blev udsat, eftersom Marselisborgudvalget havde under Overvejelse at fremskaffe en samlet Plan for Bebyggelse af Arealet Syd for Ringgaden.

Formanden troede, at det saa vilde være for længe, mindst et halvt Aars Tid, inden Andragerne kunde faa Svar.

Filtenborg var overbevist om, at det var en god og sund Tanke, der laa til Grund for Foreningen, hvis Medlemmer mest var Smaafolk, saa hvis Byraadet kunde imødekomme Andragerne ved at skaffe dem Jord, vilde det sikkert være korrekt. Det heldigste vilde maaske være at henvise Andragendet til Overvejelse af Marselisborgudvalget og Markudvalget.

Jakob Jensen fandt det rørende at høre Hr. Filtenborgs Tale om Smaafolk.

Nørgaard syntes nok, der var Grund til at udsætte Sagen for Marselisborgs Vedkommende, men man kunde jo henvise Andragendet til Markudvalget, for at dette kunde overveje, om der

muligvis Nord for Byen kunde skaffes et passende Areal.

Filtenborg kunde godt gaa med til Hr. Nørgaards Forslag, da det maaske vilde være rigtigst at begynde paa Sagens Realisation Nord for Byen.

Det vedtoges at indhente Erklæring fra Markudvalget.

5. (J. Nr. 354—07). Andragende fra Aarhus Bikube om Tilladelse til at installere **Vandklosetter** i en Nybygning, som paatænkes opført paa Hjørnet af Skolegyde og Bispetorvet. — Brolægningsudvalget indstillede, at Tilladelsen blev meddelt imod, at der paa vedkommende Ejendom tinglystes en Deklaration af følgende Indhold:

1. Afløbet fra Vandklosetterne skal passere en Septic-tank, inden det føres til Gadens Kloak. Der skal til Brolægningsudvalgets Approbation fremsendes fornødne Detailplaner til Septic-tank- og Kloakanlægget. Ejeren forpligter sig til at benytte de til de gamle Ejendomme Nr. 2 og 4 ved Skolegyde indlagte Kloakstikledninger til Afløb for den ny Ejendom.
2. Der maa ikke indrettes W. C. i Kælderetagen.
3. Naar W. C. bliver almindelig tilladt, forpligter Ejeren sig til paa Byraadets Forlangende at omlægge Afløbsledningen og fjerne de opstillede Septic-tanks samt foretage de Ændringer ved Afløbsforholdene, som Byraadet maatte forlange.
4. I Ejendommen maa der for Tiden ikke indrettes Klosetter eller Latriner efter andre Systemer end Vandklosetsystemet. Skulde Byraadet senere finde, at der med Anlægget er forbundet Ulemper af nogen som helst Art, skal Ejeren være forpligtet til at fjerne hele

W. C.-Anlægget og indrette Ejendommens Renovation som Byraadet maatte forlange det.

5. Ejeren refunderer Hotel Royal Halvdelen af de med Anlægget af ovennævnte dykkede Ledning forbundne Udgifter, 829 Kr. 54 Øre. Der betales indtil videre til Kommunen en aarlig Afgift af 25 Kr. pr. W. C.
6. Ejeren forpligter sig til i Forhold til Ejendommens Facadelængde at deltage i Udgifterne ved Skolegydes Renholdelse paa nærmere af Byraadet opgivne Vilkaar.

V e s t e s e n meddelte, at »Bikuben« i sit Andragende gjorde opmærksom paa, at det paa Grund af den meget lille Gaardsplads vilde være overordentlig vanskeligt, ja næsten umuligt at ordne Natrenovationen efter det gamle Princip, og Udvalget foreslog derfor, at man imødekom Andrageren med de i Indstillingen nævnte Forbehold. Af disse vilde han fremhæve, at Udvalgets Fordring om, at der ikke maatte indrettes Vandkloset i Kælderen, ikke stemte overens med Andragerens Ønske, men da det ikke var muligt nu at afgøre, om Afløbsforholdene vilde være tilfredsstillende for Indretning af W. C. i Kælderen, var det nødvendigt i den Henseende at reservere sig. Endvidere maatte det forlanges, at »Bikuben« refunderede Hotel Royal Halvdelen af Udgifterne ved Lægningen af den dykkede Ledning, ligesom man ogsaa maatte forlange, at Afløbet fra Klosetterne, inden det gik i Ledningen, først maatte passere en Septic-tank. Endelig ansaa Udvalget det for heldigst, at Ejeren ved en tinglæst Deklaration paatog sig Gadens Renholdelse ud for Ejendommen.

M i k a e l J o h a n s e n fandt Bestemmelserne vel strenge, da man burde strække sig saa vidt som muligt for at faa den nuværende skandaløse Bygning

væk. Hvis Afløbsforholdene ikke var i Orden, kunde det sikkert ikke falde »Bikuben« ind at indrette W. C. i Kælderen, saa en Bestemmelse derom var ingen Nytte til, og der var ingen Grund til at refundere »Royal« Halvdelen af Udgiften ved den dykkede Ledning.

Jakob Jensen anbefalede at følge Udvalgets Indstilling, der var affattet efter rene og klare Linier; det stod man sig ved i det lange Løb. Man maatte saa vidt muligt behandle alle Borgerne ens, og det gik Udvalgets Indstilling ud paa. Han kunde endda tænke sig, skønt han derom ikke vilde stille noget Forslag, at »Bikuben« ogsaa kom til at betale en Andel af Ledningen fra Olufsgyde ud til Havet.

Magnus Nielsen kunde ikke se, at Udvalget i mindste Maade stillede sig ubillig overfor »Bikuben«, tværtimod favoriserede man den jo — udelukkende for at faa noget smukt paa denne Plads — ved at give den Tilladelse til Indlæg af W. C., hvad man havde nægtet andre. Han forstod ikke Hr. Jakob Jensens Udtalelse om Ledningen fra Olufsgyde til Havet, da enhver Grundejer havde Ret til at stikke til denne Ledning. Med Hensyn til Vandkloset i Kælderen var der en Mulighed for at imødekomme Andrageren, idet Kælderen kunde forhøjes, hvor Klosettet blev sat.

Lotttrup vilde gerne slutte sig til Indstillingen, men henstillede, at Bidraget til den dykkede Ledning blev anvendt til at forlænge denne for, da den ikke var fri for under visse Forhold at udbrede Stank.

Jakob Jensen havde taget fejl med Hensyn til Kloaken i Kystvejen, men antog vedblivende, at Kloaken paa Havneterrænet var lagt af »Royal«.

Vestesen antog, at Hr. Jakob Jensen huskede fejl, da den omtalte Ledning var lagt af Latinskolen og Konsortiet i Guldsmædgade, hvorimod den Ledning, som »Royal« benyttede, var lagt af Byen; »Royal« havde kun lagt den dykkede Ledning. Udvalget havde stillet sig saa imødekommende mod »Bikuben«, fordi Afløbet fra W. C. her kunde føres til en Ledning, der gik direkte ud i Havet. Skulde det hændes, at et tredje Byggeforetagende ligeledes ønskede at lægge til den dykkede Ledning, maatte baade »Royal« og »Bikuben« have Refusion. Som Sagen forelaa nu, var man nødt til at nægte Vandkloset i Kælderen, men hvis der var nogen Mulighed for at give Tilladelsen, skulde han intet have derimod. Med Hensyn til en eventuel Forlængelse af den dykkede Ledning vilde han oplyse, at der i Kontrakten med »Royal« var en Klausul, der gik ud paa, at en Forlængelse skulde finde Sted, naar man forlangte det.

Mikael Johansen ønskede ikke at modarbejde Udvalget, men mente, at man burde vise sig saa imødekommende som muligt for at faa den nuværende grimme Bygning bort. Dersom Konsortiet vilde gaa ind paa Fordringerne, havde han naturligvis intet der imod, men hvis der skulde betales noget for Tilslutning til den dykkede Ledning, maatte han anse det for bedst at anvende Pengene til en Forlængelse af denne, saa andre ogsaa kunde indlægge W. C.

Lotttrup spurgte, naar der kunde ventes Planer for Indførelse af W. C. i den gamle Bydel.

Vestesen oplyste, at Planer desangaaende vilde fremkomme inden Finansaarets Udløb.

Nørgaard foreslog, at man vedtog Indstillingen og anmodede Udvalget om at undersøge,

hvorvidt der var Grund til at forlænge den dykkede Ledning.

Indstillingen vedtoges, idet det henstilles til Brolægningsudvalget efter foretagen Undersøgelse eventuelt at anvende det i Indstillingen nævnte Beløb til en Forlængelse af den dykkede Ledning.

6. (J. Nr. 255—07). Indstilling fra Brolægningsudvalget vedrørende nogle af **Sporvejsselskabet** ønskede Ændringer ved Vigesporene paa Sporvejslinien.

Vestesen meddelte, at der forelaa Andragende fra Sporvejsselskabet om forskellige Udvidelser og Forandringer, der tog Sigte paa at betjene Trafikken bedre. Selskabet ønskede saaledes at føre Sløjfen i Dalgas Alléen rundt gennem hele Alléens Længde, hvilket Udvalget intet havde imod. Endvidere ønskede det at lægge Dobbeltspor gennem hele Ny-Guldsmedgade og gennem en stor Del af Knudrigsgade. For den sidste Gades Vedkommende foreslog Udvalget, at Sporet ikke maatte lægges før efter Aftale med Udvalget, eftersom en Del af denne Gade skulde brolægges. Endelig ønskede Selskabet at føre Vigesporet paa Skovvejen helt op gennem Trøjborgvej. Da Trøjborgvej var lovlig smal, foreslog Udvalget, at Vejen blev gjort en Fod bredere i den sydlige Side. For Manøvreringens Skyld ønskede Selskabet den blinde Ende af Sporet lagt midt i Gaden, og det kunde Udvalget gaa med til, hvis Holdepladsen blev noget længere nede i Gaden, og hvis Selskabet vilde forpligte sig til at forlænge Sporet, saafremt der skulde vise sig Ulemper for Færdselen.

Filtenborg maatte forudsætte, at alle Udgifter skulde afholdes af Selskabet. Han spurgte, hvorledes Udvalget havde ordnet Forholdet med

Hensyn til Vedligeholdelsesudgifterne, og om det ikke vilde være heldigst at brolægge langs Sporet i Hans Brogesgade med Langskifter.

Müller fremhævede den Ulempe, Dobbeltsporet vilde medføre for den ene Side af Guldsmedgade, og henstillede, at Sporet paa Trøjborgvej blev ført helt op til Johanneskirken. Den sidste Foranstaltning vilde skaffe Sporvejen betydelig mere Trafik og være et stort Gode for Kvarteret.

Samuel sen henstillede til de i Byraadet værende Medlemmer af Sporvejsselskabets Bestyrelse at tage Spørgsmaalet om Sporvej gennem den vestlige Del af Frederiksbjerg op til Overvejelse. Selskabet havde i sin Tid givet Løfte i saa Henseende, og denne Bydel var den eneste Del af den gamle Omnibusrute, som ingen Gavn havde af Sporvejen.

Jakob Jensen kunde tiltræde Udvalgets Indstilling med den Ændring, at Stoppestedet paa Trøjborgvej blev lagt oven for Tordenskjoldsgade.

Vestesen troede ikke, at Dobbeltsporet i Guldsmedgade vilde medføre synderlig Ulempe, og i ethvert Fald var Forholdene her i Byen med Hensyn til Sporlægningen ideelle i Sammenligning med mange Byer i Udlandet. Til Hr. Filtenborgs Forespørgsel om Langskifter vilde han sige, at man havde saadanne paa Skovvejen og kunde forlange dem paa de chausserede Gader naar som helst, men Udvalget ansaa det ikke for nødvendigt at forlange dem endnu. Hvad Vedligeholdelsen angik havde man stedse fulgt Koncessionsbestemmelserne, men han troede nok, at man nærede overdreven Frygt for de deraf flydende Udgifter, som ifølge det nu foreliggende Regnskab langt fra var saa store, som mange tænkte sig.

Naar Hr. Samuel sen fremhævede, at den vestlige Del af Frederiksbjerg, vel altsaa nærmest Kvarteret ved Hjørnet af Frederiksalle og Jægergaardsvej, ingen Gavn havde af Sporvejen, saa var dette sikkert ikke fuldt korrekt, idet det paa-gældende Kvarter i Virkeligheden laa tæt ved Sporet. Dersom man forlangte Sporet ført helt op til Johanneskirken, vilde Selskabet uden Tvivl slet ikke lægge Dobbeltspor i Trøjborgvej, da det ikke lagde stor Vægt derpaa, men maaske vilde det være rigtigt at forlange Sporet ført op til Tordenskjoldsgade.

M o u s t e n ansaa det for uheldigt at faa Sporvejens Endestation paa Trøjborg lagt lige ovenfor en Tværgade. Landboerne, som nu af Frygt for Sporvejen paa Skovvejen kørte om ad Kirkegaardsvej, vilde saa være nødt til at køre lige forbi Sporvejen, og det holdt de ikke meget af. Det havde ikke meget at sige, om Holdepladsen blev lidt længere nede, og han ønskede derfor at henstille, at Sporet ikke kom forbi Kirkegaardsvej. Det i den sydlige Side af Kirkegaardsvej beliggende Fortov taalte ikke at indskrænkes, da det i Forvejen kun var 4 Fod bredt.

M i k a e l J o h a n s e n henstillede til Overvejelse, om ikke Selskabet skulde bære alle Vedligeholdelsesudgifterne, og forudsatte, at Selskabet skulde afholde Udgifterne ved Udvidelsen af Trøjborgvej.

F i l t e n b o r g anbefalede Lægning af Langskifter i Hans Brogesgade, hvor der særlig under Udstillingen vilde blive stærk Færdsel. Da Vedligeholdelsen af de chausserede Gader var ret dyr, burde man ogsaa have Regnskab for disse Gader og tillige nu tage lidt Forbehold med Hensyn til Vedligeholdelsen for Fremtiden.

Müller kunde ikke gaa med til at lægge Holdepladsen paa Trøjborgvej længere nede end nu og fastholdt, at Sporet, selv om det ikke kom helt op til Kirken, i ethvert Fald blev ført et godt Stykke ovenfor Tordenskjoldsgade.

Jakob Jensen troede nok, at Landboernes Frygt for Sporvognen var ved at forsvinde, saa af den Grund kunde Holdepladsen godt lægges ovenfor Tordenskjoldsgade. Han gjorde opmærksom paa, at Selskabet efter Indstillingen skulde afholde alle de af Udvidelserne flydende Udgifter.

Magnus Nielsen tvivlede om, at ret mange Folk benyttede Gangstien langs Kirkegaarden, saa en Bredde af 3 Fod vilde sikkert være tilstrækkelig. Dersom Holdepladsen skulde være ovenfor Tordenskjoldsgade, vilde Sporskiftet, som blev ca. 50 Alen langt, naa næsten op til Kirken, men det mest formaalstjenlige vilde være at beholde Holdepladsen, hvor den nu var; man skulde ikke stille sig altfor uvillig mod Selskabet.

Lottrup ønskede helst Holdepladsen ovenfor Tordenskjoldsgade. Den nuværende Holdeplads laa paa Vejens smalleste Del, og den bevirkede megen Uro paa den tilgrænsende Del af Kirkegaarden. Landboernes Frygt for Sporvognen var nu et overvundet Stadium.

Vestesen gjorde gældende, at da Udvidelserne skete af Hensyn til Publikum, og da de maatte betragtes som en Komplettering af den nu liggende Linie, skulde de behandles i Samklang med den nugældende Kontrakt. Han ansaa det ikke for heldigt at forlange Langskifter lagt i Hans Brogesgade, saalænge denne Gade ikke var bebygget, idet de idelige Opgravninger vilde forstyrre Langskifterne, og laa disse ikke godt, maatte man hellere helt undvære dem. Angaaende

Trøjborgvej maatte han gøre opmærksom paa, at det kun blev Liniens blinde Ende, der kunde komme ovenfor Tordenskjoldsgade.

S a m u e l s e n maatte, naar Hr. Vestesen gjorde gældende, at Frederiksalle laa tæt ved Sporvejen, gøre opmærksom paa, at der fra Alleens yderste Del var ca. 10 Minutters Gang til Holdepladsen ved Sct. Poulskirke, og det kunde derfor ikke betale sig for Beboerne af dette Kvarter at benytte Sporvognen, uden naar de skulde meget langt bort.

F i l t e n b o r g oplyste, at Hans Brogesgade var bygget færdig for de første Aars Vedkommende.

M ü l l e r foreslog, at man tiltraadte Indstillingen med det Forlangende, at Sporet blev ført et Stykke ovenfor Tordenskjoldsgade.

M o u s t e n gjorde opmærksom paa, at der paa Stien langs Kirkegaarden var en ikke ringe Færdsel, siden den ny Skole var blevet bygget, og det vilde derfor være meget uheldigt at gøre Stien smallere, men det var ej heller nødvendigt, da der kunde graves af Skraaning.

Indstillingen vedtoges, dog saaledes, at der til Selskabet stilles Fordring om, at den blinde Ende af Sporet i Trøjborgvej føres op forbi Tordenskjoldsgade.

7. (J. Nr. 230—07). Efter at den i Mødet den 11. Juli (S. 170) omhandlede Sag om Tilvejebringelse af **Staldplads** i Nærheden af Frederiksbjerg Torv for de Befordringer, der paa Torvedagene besøge dette, havde været tilstillet Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse og derefter Brolægningsudvalget til Erklæring, forelaa der fra sidstnævnte Indstilling om, at man søgte en Ordning med Forpagteren paa Marselisborg, der havde erklæret sig villig til foreløbig i hvert Fald at skaffe Staldplads for indtil 16 Heste.

Vestesen meddelte, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse havde udpeget en Plads i Schleppegrellsgade, men Brolægningsudvalget var saa kommen paa den Tanke, at det simpleste vilde være at opstalde Hestene paa Marselisborg Gaard. Udvalget havde derfor henvendt sig til Forpagter Munck, der vilde indgaa paa at skaffe Plads til 16 Heste mod en Betaling af 35 Øre for en enkelt Hest og 50 Øre for et Spand. Da der ikke kunde tænkes at være noget i Vejen for denne Ordning fra Gartnernes Side, og da hele Sagen i Grunden var et Eksperiment, vilde Udvalget foreslaa, at man foreløbig indgik Overenskomst med Forpagteren, saa vilde der blive Lejlighed til at se, om der var Grund til at gaa videre med Sagen.

Jakob Jensen oplyste, at Dalgasavenuen inden ret længe vilde være anlagt, og saa vilde der kun være ganske kort Vej fra Frederiksbjerg Torv til Marselisborg Gaard.

Samuel sen anbefalede, at man forsøgte den foreslaaede Ordning for et Aar.

- Sagen overgaves Skovudvalget til Erklæring efter nærmere Forhandling med Forpagter Munck.
8. (J. Nr. 269—07). Fra 3 Grundejere, hvis Ejendomme have Udgang til **Trappen**, der fører fra Heibergsgade ned til Strandvejen, havde Byraadet modtaget et Andragende om at maatte fritages for de betydelige Udgifter, der vilde foranlediges ved en af Brolægningsvæsenet paatænkt Istandsættelse i Henhold til Kommunalvedtægtens § 44 af nævnte Trappe.

Vestesen meddelte, at Trappen fra Skansen til Heibergsgade var ganske ufarbar, saa den enten maatte fjernes eller istandsættes. Udvalget ansaa Trappen for betydningsløs for den offentlige

Færdsel, men vilde dog — idet det gjorde opmærksom paa, at Brandvæsenet i sin Tid havde forlangt Trappen — foreslaa Sagen henvist til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

Jakob Jensen ansaa det for rigtigst at høre Brandkommissionen, inden man foretog sig videre i Sagen.

Nørgaard anbefalede, at Trappen blev nedlagt, da den nu, ogsaa for Brandvæsenets Vedkommende, var uden Betydning.

Samuelson kunde ikke indse, at Trappen kunde være til nogen Nytte for Brandvæsenet, men man kunde jo indhente Brandkommissionens Erklæring.

Simonsen hævdede, at Trappen blev en Del benyttet, og at det vilde føles som et Savn, hvis den blev lukket; dog burde der ikke ofres store Summer for at faa den istandsat, men ved en mindre Omregulering, saa den ikke saa alt for slem ud, kunde den nok gøre Tjeneste, til den ny Passage ved Skansen blev færdig, og til den Tid vilde den være overflødig.

Vestesen vilde antage, at Brandvæsenet intet havde imod, at der blev opstillet Plankeværker ved Strandvejen og midt i Smøgen, da der saa alligevel vilde være Adgang fra Hejbergsgade til den Ejendom i Smøgen, Brandvæsenet forlangte at have Adgang til. Maaske vilde Trappen nok blive savnet noget i den første Tid, men der var dog Adgang fra Strandvejen til Hejbergsgade gennem Anlægget, og skulde Trappen omreguleres, maatte den, da den nu gik midt ud paa Fortovet, ind til Byggelinien, og dertil vilde der kræves betydelige Betonstøbninger, saa Bekostningen vilde ikke blive helt ringe.

Nørgaard fraraadede at istandsætte Trap-

pen, hvis det vilde medføre større Bekostning, men kunde godt gaa med til at lappe lidt paa den, saa den kunde være brugbar, til Passagen ved den ny Bygning kunde benyttes.

Simonsen kunde ikke tro, det gjorde ret meget, at Trappen gik noget udenfor Huslinien, da den dog paa den ene Side var i Flugt med en privat Have.

Det vedtoges at sende Sagen til Brandkommissionen til Erklæring.

9. (J. Nr. 251—07). Andragende fra Ejeren af Ejendommen Studsgade 29 om Dispensation fra Bygningslovens § 24 med Hensyn til en til Petroleumsaftapning benyttet **Kælder** i Ejendommen. — Andragendet var anbefalet af Sundhedskommissionen paa Betingelse af, at Bjælkelaget blev løftet saa meget, at Kælderens Højde over Jordsmonnet kunde blive $1\frac{1}{2}$ Alen.

Formanden meddelte, at Sundhedskommissionens Erklæring, der var tiltraadt af Bygningskommissionen, gik ud paa at anbefale Dispensationen paa Betingelse af, at Bjælkelaget blev hævet en halv Alen.

Jakob Jensen fraraadede paa det bestemteste den Slags Dispensationer og foreslog at nægte Andragendet Byraadets Anbefaling.

Magnus Nielsen kunde godt følge Hr. Jakob Jensens Forslag, hvis der var Tale om et nyt Foretagende, men da denne Bygning i flere Aar næsten havde haft Hævd paa Tilladelsen, og da Kælderen ikke skulde benyttes som Værksted, men kun til Petroleumsaftapning, kunde han dog gaa med til at anbefale Andragendet med den af Sundhedskommissionen stillede Fordring.

Jakob Jensen gjorde gældende, at de Ar-

bejdere, der foretog Aftapningen, skulde opholde sig i Kælderen fra Morgen til Aften.

Det vedtoges ikke at anbefale Ansøgningen heller ikke paa det af Sundhedskommissionen foreslaaede Vilkaar.

10. (J. Nr. 361—07). Ansøgning fra **Fæstemand Kock**, Ny Grønnegade 3, om Fritagelse for sin Bestilling fra 1. December d. A.

Bevilgedes. Stillingen vil være at opslaa ledig.

11. (J. Nr. 22¹³—07). Købekontrakt med Direktør Nymark angaaende en **Villaparcels** paa Louisenhøjs Jorder stor 2500 □ Alen à 2 Kr.

Godkendtes.

12. (J. Nr. 22¹⁴—07). Købekontrakt med Handelsrejsende Carl Laursen angaaende en **Villaparcels** paa Louisenhøjs Jorder stor 2600 □ Alen à 2 Kr.

Godkendtes.

13. (J. Nr. 3⁸—07). **Efterbevilling** af Overskridelser i Vandværkets Regnskab for 1906—07. — 2. Behandling.

Efterbevilgedes.

14. (J. Nr. 3⁹⁻¹⁰—07). **Efterbevilling** af Overskridelser i Brolægningsvæsenets og Kommnehospitalets Regnskaber for 1906—07.

Gaar til 2. Behandling.

15. (J. Nr. 259—07). Det vedtoges at udtale overfor Dr. Rahlff en Tak for og Anerkendelse af hans Arbejde ved »De gamles Hjem«.

